

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3934/2018
02.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца „АГРОПРОМ КОМ“ д.о.о. из Горњег Таванкута, кога заступа адвокатска канцеларија Рацковић-Витомировић-Мркић из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Лазичић адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1970/17 од 11.04.2018. године, у седници од 02.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1970/17 од 11.04.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору П 56/16 од 12.04.2017. године ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиоцу исплати укупно 11.584.318,55 динара са законском затезном каматом на месечне износе наведене изреком, од доспелости до исплате. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 158.000,00 динара са законском затезном каматом од падања у доцњу до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1970/17 од 11.04.2018. године одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ...87/18) и утврдио да је ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је власник рачуна бр ... код А. Д. „Societe generale banka Srbija“. У периоду од 20.04.2012. године до 12.11.2015. године са више пословних рачуна тужиоца на наведени начин туженог пренет је износ од укупно 11.584.318,55 динара. Приликом преношења новца на рачун туженог, уношени су подаци различитих физичких и правних лица који су означавани као примаоци и уношена је намена преношења новца, али све уплате су вршене на рачун туженог. Утврђено је да парничне странке никада нису биле ни у каквом пословном односу, а новац је пренет на рачун туженог пропустом запослене код тужиоца, као финансијског директора, против које се поводом описаног догађаја води кривични поступак.

Код овако утврђеног чињенично стања, правилно је нижестепеним пресудама тужени обавезан да тужиоцу исплати досуђени износ са припадајућом законском затезном каматом.

Наиме, у поступку је утврђено да је имовина тужиоца, односно новчани износ од 11.584.318,55 динара без правног основа прешао у имовину туженог, тако што је овај износ уплаћиван на његов рачун отворен у банци, а да при том парничне странке нису биле ни у каквом пословном односу. С обзиром на наведено правилно је тужени обавезан да тужиоцу исплати наведени износ на име стицања без основа, са припадајућом каматом, у смислу чл. 210. и 214. Закона о облигационим односима.

Ревизијом туженог неосновано се истиче погрешна примена материјалног права и наводи да уплате нису вршене на име туженог, да тужени није знао да запослена код тужиоца уплаћује новац на његов рачун, те да са тужиоцем никада није био ни у каквом односу да би од њега примао уплате. Међутим, оваквим наводима оспорава се оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, због чега се ревизија не може поднети према члану 407. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**